

MASAL DOLU ANADOLU

KORAY AVCI ÇAKMAN

 tudem

KORAY AVCI ÇAKMAN

MASAL DOLU
ANADOLU

MASAL DOLU ANADOLU

© 2020, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. AŞ
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

YAZAR: Koray Avcı Çakman

RESİMLEYEN: Elif Deneç

EDİTÖR: Burhan Düzçay

DÜZELTİ: Hilâl Aydın

GRAFİK UYGULAMA: Nayime Serbest

KAPAK TASARIMI: Selin Öztekin

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Eskişehir Yolu 40. km Başkent OSB 22. Cadde No:6 Malıköy/Ankara
Tel: 0 312 284 18 14

Birinci Baskı: Ocak 2020 (3000 adet)

ISBN: 978-605-285-311-5

Yayınevi sertifika no: 45041

Matbaa sertifika no: 16031

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

MASAL DOLU ANADOLU

KORAY AVCI ÇAKMAN

 tudem

Koray Avcı Çakman

Henüz küçücük bir çocukken en yakın arkadaşımı kitaplar... Develer tellal idi, pireler berber; kâh güldüm, kâh düşündüm onlarla beraber. Tatillerde *Alice* beni *Harikalar Diyarı*'na davet ederdi. Göbeğini hoplasta hoplasta gülen tavşanla, yumurta adamla onun sayesinde tanıştım. Herkes uykudayken *Güliver* çalardı kapımı, "*Haydi Cüceler ve Devler Ülkesi*’ne!" derdi. Her kitap yeni bir serüvendi, her biri beni düş dünyalarında gezdirdi. Hiç terk etmedi beni hayal kahramanları; başucumda onlarla büyüdüm. Hâlâ en yakın arkadaşımıdır kitaplar. A bir de kediler, köpekler, çiçekler, kuşlar ve yıldızlar... Yazmayı da sevdim okumak kadar. Yazmak benim için gizemli bir yolculuğa çıkmak. Yazmak düş dünyasında kanat çırpılmak...

Tudem Yayın Grubundan çıkan kitapları:

- Yengeç Yazar (fabl-öykü)
- Dere Tepe Efsane (şiir/öykü)
- Masal Dolu Anadolu (şiir/öykü)
- Sahibini Arayan Keman (öykü)
- Gülen Sakız Ağacı (öykü)
- Bambaşka Bir Dünya (öykü)
- Dedemin Uçan Dairesi (öykü)
- Sıra Sana da Gelecek (öykü)
- Nanni Küçük Farenin Büyük Maceraları (roman)
- Yedikır'ın Kuşları (roman)
- Hayal Küre (roman)
- Almarpa'nın Gizemi (roman)
- Keşif Kulübü - Türkiye'nin Kalbi Ankara (roman)

İçindekiler

Masal Dolu Anadolu	7
İbiş ile Değirmenci Memiş	9
Kahkaha Otu	13
Keloğlan'ın Kırık Leblebisi	18
Ayağına Diken Batan Horoz	23
Üç Oğul	27
Gülkız	32
Karga ile Bülbül	39
Alaz Oğlan	45
Dilsiz Dilli Kilim	51
Tılsımlı Yüzük	57
Zümrüdü Anka Kuşu	64
Dev ile Derman Nine	70
Keloğlan ile Ejderha	75
Kırk Yama	82

Masal Dolu Anadolu

Bir varmış bir yokmuş,
Zamanlar evvel iken,
Kalburlar saman iken,
Az gittim, çok gittim...
Dere tepe aşarak,
Deniz üstü uçarak,
Kâh iğne deliğinden
Kâh Görünmezler Ülkesi'nden geçtim.

Yerde buldum bir arıık,
Baktım tabanı yarıık.
arığı oracıkta bıraktım,
Üç gün üç gecede kırk dağı aştım.
Sanmayın ki boş boş dolaştım.
Gün geldi gökkuşağını salıncak yaptım,
Karıncaları, ejderhaları salladım.
Gün geldi bulutlardan döşek yaptım,
Üzerine boylu boyunca yattım.

Falanca'dan, Filanca'dan
Var Bey'den, Yok Hanım'dan
ıtı Kız'dan, Pıtı Oğlan'dan
Duydum, duydum da,
Bire bin kattım,
Bilene bilmeyene anlattım.

İbiş ile Değirmenci Memiş

Bir varmış bir yokmuş,
İnsanın başından geçenler,
Kumlardan çokmuş.
Buralar dağ, oralar dere iken,
Köyün birinde İbiş oğlan yaşarmış.

İbiş bir gün bir çuval buğdayı,
Yüklemiş eşeğinin sırtına,
Koyulmuş değirmenin yoluna.
Onu gören değirmenci Memiş şöyle demiş:
“Gel seninle uydurma yarışması yapalım.
Sen kazanırsan üç çuval un vereceğim sana,
Ben kazanırsam eşeğini de alırım, buğdayını da!”

Önce değirmenci Memiş almış sözü:
“Yediğim karpuzun çekirdekleri,
Düşmüş değirmenin önüne,
Filizlenip karpuz verdi üç günde.
Karpuz şu dağlardan bile büyük olunca,
Kesemedim tek başıma.
Bir baltacı çıktı karşıma,
Baltacı karpuzu keseyim derken
Elinden kurtuldu baltası,
Kaçtı karpuzun içine,
Baltacı da düştü baltasının peşine.
Adamın birine rastlamış karpuzun içinde.
Sormuş baltasını adama.
Adam gülmüş kahkahalarla,
‘Ben deve sürümü kaybettim
Kırk gündür bulamıyorum.
Sen bir baltayı mı bulacaksın a şaşkın?’
Baltacı çaresiz çıkmış dışarı.
Ben de haber saldım dört bir yana.
Kırk baltacı çıkageldi,
Ellerinde koca koca baltalar.
Kırk vuruşta kestiler karpuzu,
Sel oldu aktı karpuzun suyu.
Ulaştı uzak mı uzak memleketlere.
Önceden ova olan yerler dönüştü denizlere.”

Bu kez İbiş almış sözü:
“Eskiden benim kırk kovanım vardı,
Kırk kovanın içinde binlerce arı,

Gündüzleri bal yapmak için dışarı çıkarlardı.
Her akşam üşenmeden tek tek sayardım arıları.
Bir gece arılardan teki gelmedi kovana,
Çıkıp bir çakıl taşına, baktım dört bir yana.
Çiftçinin biri arının üzerine atlamış,
Ta Kaf Dağı'na varmış.
Ben koştum, arı uçtu...
Arının peşinde ulaştım,
Senin karpuz suyundan denizine.
Pamuk ipliğinden köprü
Yapmışlar denizin ortasına.
Köprüyü geçiverdim bir solukta,
Üç tencere gördüm yolda.
Birinin ortası delik,
Birinin yanı çürük,
Diğerinin dibi yarık.
Çürüğünde buğday haşladım,
Delik tencerede pişirdim,
Dibi yarıktayım yedim.
Karnım doyunca kayıp arım geldi aklıma,
Gitmeden bir not bırakmıştı bana.
Notu cebimden çıkardım:
'Bu yarışmayı kazanan İbiş,
Kaybeden Memiş!
İşte bizim arı böyle yazmış.'

Değirmenci Memiş, "A ibiş!" demiş,
"Sen yarışmayı benim karpuz suyundan denize
Varınca kazanmıştın asıl."

Ama bakalım daha nasıl,
Neler uyduracaksın diye
Bekledim hayretle.
Çok akıllısın besbelli, kıvırırsın her işi.
Benimle çalışacak birini arıyordum değirmende.
Var mısın bu işe?”
“Olur,” demiş İbiş, bu işe çok sevinmiş.
İbiş ile Memiş değirmeni güzelce işletmişler.
Kâh birbirlerini gözetmişler
Kâh uydurdıkları masalları
Birbirlerine söylemişler.

Kahkaha Otu

Az gittim, uz gittim,
Derelerden sel gibi,
Tepelerden yel gibi geçtim.
Vara vara vardım Kaf Dağı'na,
Doldurdum masalları çuvalıma.
Kâh hopyaya zıplaya,
Kâh dura soluklana,
Ulaştım bir samanlığa.
Kıvrıldım yattım oracıkta.
Ben uyurken çuvalım açılmış,
İçinden bir masal fırlamış.

Geçmiş zamanda, uzak mı uzak bir diyarda,
Bir padişah kızı varmış, adı Falanca.
Falanca kız bir gün hastalanmış.
Hiç durmadan ağlıyormuş.
Bir türlü susmuyormuş.

Kızın sesi de gür olunca,
“Hüngür hüngür!” sesleriyle
İnletmiş sarayın dört bir yanını.
Onca hekim dindirememiş feryadını.
Yalnız içlerinden biri, demiş ki:
“Bu derdin devası, Kahkaha Otu!
Kaf Dağı'nın ardından bulup getirmeli onu.”

Padişah adamlarını çağırmış.
“Haber salın herkese!” diye haykırmış.
“Kızım çok hasta, çorbası tasta,
Her kim Kahkaha Otu'nu getirirse,
Falanca kızımı iyileştirirse,
Küp küp altınlar sereceğim önüne.”
Kırk davulcu, ellerinde kırk davulla,
Düşmüşler yollara...
Padişahın sözlerini iletmişler,
Duyana duymayana.

Nice nice yiğitler yollara koyulmuş.
Giden çokmuş ama dönen yokmuş.
Filanca oğlan da duymuş bu olanları.
Fakir mi fakirmiş oğlanla anası.
“Ana!” demiş, “İzin ver de Kaf Dağı'na gideyim.
Kahkaha Otu'nu götüreyim,
Sultan kızı iyi edeyim.”
Anası bir boş kilere bakmış, bir oğluna.
Demiş: “Git, git de atı alma sakın ha!”
Oğlan şaşırılmış: “Demir çarık giyip ayağıma,

Ta Kaf Dağı'na yayan mı varayım ana?"
"Yok," demiş anası, "ahırdaki boz eşeği al yanına."
Filanca oğlan, "Onca yıllık anamdır,
Elbet onun da bir bildiği vardır," demiş.
Anasının lafını ikiletmemiş.
Yola çıkmadan önce anası,
Birkaç da nasihat vermiş.
"Şöyle iken böyle, böyle iken şöyle," demiş.
Filanca oğlan, boz eşeğin sırtında, koyulmuş yola.
Hava sıcak, Kaf Dağı çok uzakmış.
Oğlan vara vara varmış bir ormana.
Her ağacın altında biri uzanmış yatıyormuş.
Günlerdir haber alınamayan yiğitler,
Meğer burada uyuyormuş.
"Ah! Ben de durup dinlensem," demiş Filanca.
"Yaprağı narin, gölgesi serin bir söğüdün altında."
Ama sonra anasının öğüdü gelmiş aklına:
"Yorulsan da hiç durma!"

Oğlan esneye esneye,
Sürmüş eşeğini ormanın derinliklerine.
Az giderken, uz giderken
Uyku bastırırvermiş iyice.
Tam göz kapakları kapanırken,
Eşeği anırmaya başlamış,
Oğlanın uykusu uzak diyarlara kaçmış.

Eşeğine kâh deh kâh çüşş diye diye.
Yol almış gündüz gece.

Sonunda Kaf Dağı'nı aşmış,
Oraya, buraya, hatta şuraya bile bakmış.
Ama otu bir türlü bulamamış.
O anda eşeği bir kahkaha atmış.
Eşeğin Kahkaha Otu'ndan yediğini anlamış.
Eğilip eşeğin önündeki otları toplamış.

Yola koyulayım, gideyim erken derken,
Az ötede, çil çil altınlar ilişmiş gözüne.
Görmemiş kayalıkların ardını,
Altınları bekleyen bir kara yılan.
Tam toplayacakken altınları
Anasının öğüdü gelmiş aklına:
"Alacağından fazlasına uzanma."
Altınları orada bırakmış Filanca oğlan.
Tehlike geçince yuvasına girmiş kara yılan.

Dönüş yolunda Filanca'nın
Karşısına üç adam çıkmış.
Bunlar yol kesen haydutlarmış.
Haydutlar bir boz eşeğe bakmışlar, bir oğlana.
"Atı bile yok binmeye,
Nesi olsun ki yamalı heybesinde!"
Deyip dokunmamışlar Filanca'ya.

Filanca Kahkaha Otu'nu götürmüş saraya,
Ottan yer yemez kahkahalar atmış Falanca.
Karşısındaki yiğit oğlanı da pek beğenmiş.

MASAL DOLU ANADOLU

KORAY AVCI ÇAKIRMAN

Bir varmış bir yokmuş,
Masallar kum gibi çokmuş.
Yüzyıllardır Anadolu'nun belleğinde,
Dolaşır masallar dilden dile...
Anlatanlar ermiş muradına,
Gökten düşsün üç elma,
Yazanın, okuyanların başına!

Masal Dolu Anadolu,
yurdumuzun zengin
sözlü anlatı geleneğini
şiir diliyle harmanlayarak
masalların uçsuz bucaksız
dünyasında bir yolculuğa
çıkartıyor sizi. Tepelerden
yel gibi, derelerden sel
gibi geçerek; lale, sümbül
derleyip soğuk
sular içerek...

Resimleyen: Elif Deneç

www.tudem.com

[f](#) [t](#) [@](#) [v](#) [tudem](#)yayingrubu

ISBN: 978-605-285-311-5

9 786052 853115